

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **ROYAL CROWN DATABANK, s.r.o.**
sídlem Prokopova 156, Praha
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 49/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. S-JMK
47763/2016/ODOS/Fö

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2017, č. j. JMK 25619/2017, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Městského úřadu Rosice, odboru dopravy ze dne 4. 2. 2016, č. j. MMR-S 5297/15/ODO-KRAL/8, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“) tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky x v rozporu s ust. § 10 odst. 3 posledně citovaného zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Dne 21. 3. 2015 ve 14:56 hodin na ulici Brněnská 384 v obci Rosice byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy, zadokumentována jízda motorového vozidla shora uvedené registrační značky, jehož je žalobce provozovatelem, kdy nezjištěný řidič v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řídil uvedené vozidlo rychlostí 60 km/h v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h; takové jednání nezjištěného řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla podle ust. § 125f odst. 3 ve spojení s ust. § 125c odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Žalobce se proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí odvolal, přičemž žalovaný vyhodnotil odvolání jako opožděně podané. Zamítl proto odvolání postupem ve smyslu ust. § 92 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost. V rámci žalobního návrhu žalobce dále uvedl, že mezi účastníky není sporné datum, kdy došlo k doručení rozhodnutí prvého stupně (dne 5. 2. 2016) a není ani sporné datum, které označovalo poslední den odvolací lhůty (22. 2. 2016). Žalovaný tvrdí, že odvolání bylo podáno dne 4. 3. 2016 jako opožděné, s čímž žalobce nesouhlasí. Jedná se totiž pouze o datum, kdy bylo podání správnímu orgánu doručeno, což je odlišný okamžik, neboť podání je učiněno již tehdy, kdy bylo podáno držiteli poštovní licence. Správní orgán měl vycházet z toho, že datum 22. 2. 2016 uvedené na obálce představuje datum podání, dokud neprokázal, že odvolání tohoto data podáno nebylo.
3. Žalovaný dovodil, že odvolání bylo podáno až dne, kdy bylo doručeno správnímu orgánu, což je absurdní úvaha, neboť je známo, že písemnosti nejsou doručovány ve stejný den, kdy byly podány. Lze vážně pochybovat o tom, zda datum podání odvolání je skutečně až datum, kdy odvolání bylo doručeno správnímu orgánu. Zásilka byla nepochybně podána dříve. Kdy k podání došlo, mělo být předmětem dokazování v odvolacím řízení, na které žalovaný rezignoval. Žalovaný datum podání odvolání podle datace uvedené na obálce (22. 2. 2016) účinně nezpochybnil. Žalovaný nenabídl logické vysvětlení, jakým způsobem byla zásilka správnímu orgánu doručena. Nezbytné je věc posoudit v souladu s ust. § 40 odst. 2 správního řádu, neboť nebylo prokázáno, že by zásilka byla podána dne 4. 3. 2016 a zároveň nebylo vyvráceno, že byla podána dne 22. 2. 2016, resp. jindy, ale včas.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný k námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvedl, že ji nepovažuje za relevantní, zcela identicky o opožděných odvoláních

rozhoduje již řadu let a mnohá z rozhodnutí byla přezkoumávána ve správním soudnictví, jak krajským soudem, tak Nejvyšším správním soudem, přičemž v přezkumu obstála. Napadeným rozhodnutím bylo postupováno v souladu s dikcí ust. § 92 odst. 1 správního řádu a z rozhodnutí je patrné, pro jaký důvod bylo rozhodnuto. Z odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, ani z přiložené obálky nevyplývá jediný údaj o tom, že podání bylo učiněno, resp. podáno, dřívějšího data, než 4. 3. 2016. Z předmětné obálky nelze na základě jediné indicie dovodit, že by byla zásilka doručována prostřednictvím držitele poštovní licence. Na obálce absentuje jakékoliv razítko či čárový kód držitele poštovní licence, z něhož by byl zřejmý závěr o doručování podání prostřednictvím držitele poštovní licence. Žalobce doposud ani nenabídl logické vysvětlení, kdy, kde a prostřednictvím jakého držitele poštovní licence měl své podání správními orgány doručovat.

5. Žalovaný dodal, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen obecnou zmocněnkyní L. K., přičemž její činnost a dalších obecných zmocněnců je správnímu orgánu, mnoha jiným správními orgány a jistě i správním soudům známa, neboť opakovaně zastupují účastníky v řízení o přestupcích a správních deliktech provozovatelů vozidel. To stejné platí i o Mgr. Jaroslavu Topolovi, který vystupuje jako zmocněnec při podávání žalob v těchto věcech u správních soudů.

IV. Obsah nařízeného jednání

6. V rámci jednání, které proběhlo před krajským soudem v Brně dne 30. 5. 2019, setrval zástupce žalobce na svém dosavadním procesním stanovisku vyjádřeném v návrhu na zahájení řízení. Zástupce žalovaného se s omluvou k jednání nedostavil a odkázal na své písemné vyjádření k žalobě.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (zejména § 65, 68 a 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí žalovaného bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.
8. Krajský soud se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností rozhodnutí pro nesrozumitelnost z důvodu tvrzené vady výroků žalobou napadeného rozhodnutí, neboť z něj podle názoru žalobce nemá být patrné, zda bylo odvolání zamítno pro nepřípustnost nebo pro opožděnost. Pokud jde o výrok žalobou napadeného rozhodnutí, pak je v něm uvedeno, že odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí se podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítá.
9. Podle tohoto ustanovení věta první správního řádu platí, že opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
10. Podle ust. § 68 odst. 1 správního řádu platí, že rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.
11. Podle ust. § 68 odst. 2 věta první správního řádu platí, že ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1.

12. K této námitce soud uvádí, že ve výrokové části žalobou napadeného rozhodnutí je zcela jasně uvedeno právní ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno (§ 92 odst. 1 správního řádu). Tímto způsobem žalovaný plně dostal své zákonné povinnosti vyplývající pro něj z ust. § 68 odst. 2 věta první správního řádu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak uvedeno, že správní orgán dospěl k závěru o opožděnosti předmětného odvolání. Je tak zcela zřejmé, z jakého důvodu bylo odvolání žalobce zamítnuto. Uvedená žalobní námitka není důvodná.
13. Žalobce dále namítal, že žalovaný měl vycházet z toho, že datum 22. 2. 2016, uvedené na obálce odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí představuje datum podání odvolání. K této námitce uvádí soud následující. Z obsahu správního spisu vyplývá, že proti shora citovanému prvostupňovému správnímu rozhodnutí bylo podáno žalobcem odvolání, přičemž tato listina je ve správním spise opatřena razítkem Městského úřadu Rosice, údajem: Došlo: 4. 3. 2016. K této listině je připojena obálka, v níž bylo odvolání vloženo. V jejím levém horním rohu je uvedeno „ROYAL CROWN DATABANK, s.r.o., Prokopova 156, 130 00 Praha“, v dolním levém rohu je rukou napsáno datum 22. 2. 2016 a v pravém horním rohu obálky je otištěno razítko „PLACENO PŘEVODEM“. Žádný jiný text či označení se na obálce nenachází.
14. Mezi účastníky řízení není sporu a ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 5. 2. 2016. Ode dne 6. 2. 2016 do 22. 2. 2016 plynula lhůta pro podání odvolání (viz ust. § 83 odst. 1 správního řádu, z něhož vyplývá, že odvolání je potřebné podat ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení). Posledním dnem k podání odvolání byl 22. únor 2016.
15. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu platí, že lhůta je zachována, je-li posledního dne učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
16. Ze shora uvedeného vyplývá, že aby odvolání mohlo být podáno včas, muselo být nejpozději dne 22. 2. 2016 učiněno u věcně a místně příslušného správního orgánu, anebo v tento den by musela být podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která by obsahovala podání držiteli poštovní licence, anebo zvláštní poštovní licence, anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.
17. Z obálky, do níž bylo odvolání vloženo, nevyplývá, že by zásilka byla podána držiteli poštovní licence (anebo obdobnému zákonem určenému subjektu). Žalobce navíc ani v žalobě netvrdí, že by toto odvolání mělo být podáno prostřednictvím poštovní zásilky držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Za uvedeného stavu lze jednoznačně souhlasit s názorem žalovaného, že je nutno vycházet z otisku razítka Městského úřadu Rosice, jímž je opatřeno odvolání a z něhož vyplývá, že podání bylo učiněno dne 4. 3. 2016, a to u věcně a místně příslušného správního orgánu. Žalovaný proto správně posoudil podané odvolání jako opožděné.

18. Žalobcův poukaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2017, č. j. 9 As 99/2016 – 40 není případný, neboť v nyní projednávané věci je skutkový stav odlišný od věci posuzované Nejvyšším správním soudem. Na rozdíl od nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud hodnotil datum podání žaloby, která byla beze sporu doručována Českou poštou a označena třídícím strojem pro poštovní zásilky. V nyní řešené věci však obálka, do níž bylo vloženo předmětné odvolání, žádný znak držitele poštovní licence (anebo obdobného zákonem určeného subjektu) neobsahuje. V projednávané věci proti ani nemohlo být aplikováno žalobcem poukazované ust. § 40 odst. 2 správního řádu (shora citováno), neboť ohledně skutkového stavu nevystaly žádné důvodné pochybnosti. Tomu ostatně odpovídá již soudem shora zmiňovaná okolnost, že žalobce ani v rámci žaloby vůbec neuplatnil tvrzení, že by zásilka byla doručována prostřednictvím držitele poštovní licence, včetně uvedení, kdy a kde k jejímu podání mělo dojít. Ani tato žalobní námitka není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud v Brně neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by mohla způsobovat nezákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti; žalobu proto postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, přičemž to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 5. 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu